

Aisha Naims tale om integration til Talefest Øst

Taler
Aisha Naim
Gymnasieelev

Dato
20. marts 2026

Sted
Gentofte Hovedbibliotek

1 **Integration - Hvad vi mister på vejen**

Jeg hedder Aisha. Jeg er født i Danmark, men kommer fra Afghanistan. Jeg identificerer mig som dansker.

5

10

Min mor hedder Hafiza. Hun er født i Afghanistan.

Hun kom til Danmark for over 30 år siden, men identificerer sig stadig som en afghaner.

15

20

Vi har en problematik

25

Nogle gange føles det som om, at uanset hvad hun gør, vil hun aldrig helt blive accepteret i min kultur.

30

Og uanset hvad jeg gør,
vil jeg aldrig helt blive accepteret i hendes.

35

Hvad betyder det for mig?

40 Det betyder desværre, at der er et led, der mangler i forbindelsen mellem min mor og mig.

45

Det er ikke fordi vi ikke elsker hinanden. Tværtimod. Min mor har ofret alt for mig. Hun forlod alt, hun havde, for at mine søskende og jeg kunne leve et
50 velfungerende liv.

55

Men nogle gange føles det som om, at der er en forståelse, der mangler, og at rollerne derhjemme bliver sløret.

60

65 Jeg kan huske, at min storebror engang sagde, da han var yngre, at det føltes som om, man ikke var dansker, før man havde spist svinekød eller drukket alkohol.

70

Og selvom jeg godt ved, at det ikke er rigtigt,
75 så satte det sig fast i mig.

80

For hvad er det egentlig, der afgør, om man er integreret i Danmark?
Hvad betyder det overhovedet at være dansk?
Er det sproget?
85 Er det værdierne?
Er det traditionerne?

90

Eller er det blevet til noget så simpelt som,
hvad man spiser,
95 og hvad man siger ja og nej til?

100

For hvis det er dét,
så vil nogle mennesker aldrig kunne passe ind.

105

110

Og hvis det ikke er dét...
hvorfor føles det så nogle gange sådan?

115

I dag tager jeg udgangspunkt i sproget og værdierne.

120

125

Når barnet bliver integreret hurtigere end forælderen, er det her, et større problem opstår. Ikke bare en kulturforskel, men en afstand som ingen politikere sætter lys på.

130

135 Vi taler hele tiden om integration som tal og statistikker. Karaktergennemsnit, ghettolister og kriminalitet.

140

Men vi taler ikke om, hvad der sker derhjemme.

145

150

Vi taler ikke om børn, der skal oversætte breve fra kommunen. Om forældre, der mister autoritet, fordi deres børn forstår systemet bedre end dem. Om den ensomhed, der opstår, når mor og datter lever i samme hus, uden helt at kunne forstå, hvad den anden har på hjertet.

155

160

Hjemme hos mig findes der altid to sæt regler:
En i skolen.
En derhjemme.

165

170 Og midt imellem det hele skal jeg selv finde ud af, hvem jeg må og vil være.

175

Det kalder vi integration, men nogle gange føles det mere som en splittelse.

180

For integration i Danmark handler ofte om én ting:
185 At minoriteter skal tilpasse sig. Hurtigere, bedre og mere.

190

Men hvis integration kun handler om at blive mere som “de andre”,
hvad sker der så med det, man kommer fra?

195

200

Hvad sker der med ens sprog,
ens familie,
ens måde at være i verden på?

205

210 For mig er det simpelt. Jeg er født og opvokset her. Danmark er alt jeg har og har
jeg alt jeg kender, men for min mor?

215

At give slip på hvem hun er, og hvad hun er vokset op med, er som at sige farvel
til en del af sig selv man i forvejen ikke var klar til at give slip på, men blev
220 tvunget til at give slip på.

Vi glemmer at spørge:

230 Hvad sker der med familierne, når børnene løber foran, og forældrene bliver
efterladt?

235

Når jeg taler perfekt dansk og kender alle reglerne, men min mor stadig kæmper
med sproget efter 30 år,
240 så bliver jeg ikke bare datter.

245

Jeg bliver tolk.
Jeg bliver sagsbehandler.
Jeg bliver den voksne.

250

255 Og det burde ikke være et barns ansvar.

260

Integration burde ikke koste relationen til dem, der har ofret mest for os.

265

270 Det her er ikke kun min historie. Det er tusindvis af unge, der lever mellem to verdener.

275

Vi bliver kaldt “velintegrerede”, men ingen spørger, hvad vi har mistet på vejen.

280

285 Hvis integration virkelig skal lykkes, så handler det ikke kun om at løfte børnene. Det handler også om at løfte forældrene med. Om bedre sprogundervisning. Om fællesskaber. Om respekt for kultur, ikke bare krav om assimilation.

290

295 For hvad er et velfungerende samfund værd, hvis det samtidig skaber afstand?

300

Integration må ikke betyde, at vi vokser fra hinanden. Det må betyde, at vi

vokser sammen.

305

310

Måske handler det ikke om at vælge mellem at være dansk eller afghaner.
Måske handler det om at få lov til at være begge dele.

315

Jeg er ikke mindre dansk, fordi min mor er afghaner. Og hun er ikke mindre
320 værd, fordi hun taler dansk med accent.

325

Vi fortjener et samfund, der hjælper os med at mødes på midten.

330

For integration handler ikke kun om at høre til i Danmark.
335 Det handler også om at føle sig hørt og accepteret, ligegyldig hvem man er, og
hvor man kommer fra.

340

345

Og det er ikke kun et politisk ansvar.

Det er **dit ansvar**.

Og det er **mit ansvar**.

350

355 Så gør én ting anderledes fra i dag:

360

Vær nysgerrig i stedet for dømmende.

Lyt, før du konkluderer.

Og giv plads, uden at kræve, at andre skal være som dig.

365

370

For integration sker ikke kun på Christiansborg.

Den sker i hverdagen.

375

Det sker mellem mennesker.

380

385

Det sker, mellem os.

Kilde

390 Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

395 Debattale, Talefest

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/aisha-naims-tale-om-integration-til-talefest-ost>

400

405

410

415